

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1947-1948.

COMMISSIEVERGADERING VAN 14 JULI 1948.

Verslag uit naam van de Commissie van Financiën belast met het onderzoek van het wetsontwerp betreffende de met zegel gelijkgestelde taxes.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

RÉUNION DU 14 JUILLET 1948.

Rapport de la Commission des Finances et du Budget chargée d'examiner le projet de loi relatif aux taxes assimilées au timbre.

Aanwezig : de hh. VAN OVERBERGH, Voorzitter ; ALLEWAERT, BOUILLY, DE BRUYNE (V), DE CLERCQ, baron DE DORLODOT, DE SMET (P.), DOUTREPONT, HARMEGNIES, LOGEN, MULLIE, RONSE, RONVAUX, SCHOT, TAILLARD, VAN LAEYS en VOS, Verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De maatregelen, die door het onderhavige wetsontwerp door de Regering worden voorgesteld, komen neer op een aanpassing of perequatie van de heffingsvoet van een paar met het zegel gelijkgestelde taxes, namelijk de weeldetaxes, de taxe op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens, de verlofbrieven voor het jagen met de hazewind, en de jachtvergunningen.

Wat de eerste betreft, is zij sedert November 1921 in ons fiscaal stelsel ingevoerd geworden en de aanvankelijk eenvormige, later gedifferentieerde heffingsvoet, eerst op 5, daarna tot 6 %, nadien tot 7,5 % en 10 % verhoogd, voor artikelen aan de verbruiker verkocht, respectievelijk door de fabrikant verkocht of ingevoerd. Sedert 1939 zijn deze coëfficiënten van 7,5 en 10 % niet meer gewijzigd, terwijl de overdracht-taxe intussen van 2,75 op 4,5 % werd gebracht.

Het is begrijpelijk dat op een ogenblik dat het Parlement nieuwe uitgaven heeft goedgekeurd, de Regering er op bedacht is billijke aanpassingen door te zetten waardoor ook nieuwe inkomsten worden verworven.

Er wordt dan ook voorgesteld de coëfficiënten van 7,5 % voor de artikelen die gekocht worden van de detaillant op 10 %, deze van de artikelen, die door de fabrikant worden verkocht of worden inge-

Zie :

Gedr. Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

371 (Zitting 1947-1948) : Wetsontwerp ;

591 (Zitting 1947-1948) : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

25 Juni 1948.

MESDAMES, MESSIEURS,

Les mesures, proposées par le Gouvernement dans le projet de loi qui nous occupe, visent à adapter ou à péréquater le taux de certaines taxes assimilées au timbre, notamment la taxe de luxe, la taxe sur les permis de port d'armes de chasse, sur le permis de chasse au lévrier et sur les licences de chassé.

La première de ces taxes est instaurée dans notre régime fiscal depuis novembre 1921 et son taux, uniforme à l'origine, mais différenciel par la suite, a été fixé d'abord à 5, puis à 6 %, ensuite à 7,5 et 10 %, respectivement à l'occasion de la vente au consommateur ou à l'occasion de la vente par le fabricant ou de l'importation. Depuis 1939, ces taux de 7,5 % et de 10 % sont restés inchangés, alors que la taxe de transmission a été portée entretemps de 2,75 à 4,5 %.

Il se conçoit qu'au moment où le Parlement vient d'approuver de nouvelles dépenses, le Gouvernement songe à établir des adaptations équitables, afin de créer également de nouvelles recettes.

C'est ainsi qu'il propose de porter le taux de 7,5 % à 10 % pour les articles achetés au détaillant, et le taux de 10 % à 12 % pour les articles vendus par le fabricant ou importés. On sait que la classification de

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

371 (Session de 1947-1948) : Projet de loi ;

591 (Session de 1947-1948) : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :

25 juin 1948.

voerd van 10 % op 12 % te brengen. Men weet dat bij koninklijk besluit de rangschikking van alle weeldeartikelen in twee categorieën bepaald wordt.

Verder wordt een nieuw bedrag van 12 % voor zekere voorwerpen, waarvan de aankoop een bijzonder gekenmerkte weeldeuitgave uitmaakt, ingevoerd. De Regering die door artikel 84 van het wetboek der met het zegelrecht gelijkgestelde taxes gemachtigd is tot die classificatie bij koninklijk besluit, wil dit bedrag van 12 % op de weeldeauto's (die van 19 paardekrachten en meer) op de jachten en op de persoonlijke vliegtuigen toepassen. Niemand zal kunnen ontkennen, dat het hier inderdaad uitgaven betreft welke dit gekenmerkte weeldekarakter dragen.

De Regering wenst ook door nieuwe maatregelen de ontduiking, die voor deze taxe met de huidige vigerende bepalingen niet altijd doelmatig kan worden tegengegaan, te beteugelen. Des te meer is dit geboden, omdat het bedrag dat hier op grote schaal plaats heeft, een ongeoorloofde concurrentie van zekere mindergewetensvolle handelaars in de hand werkt. Voor zekere waren geschiedt de verkoop zonder betaling van de belasting, voor andere zoals voor occasieauto's gebeurt zij op een grondslag die ver beneden de werkelijke prijs blijft.

Zoals het in de memorie van toelichting wordt verklaard, mag het bestuur volgens de van kracht zijnde wetgeving tot een ambtshalve aanslag overgaan wanneer het bewijs kan geleverd worden dat voor een tijdbestek van twee maanden, verrichtingen door een handelaar in zijn factuurboek niet ingeschreven werden en dat het bedrag van die verrichtingen meer dan een tiende bedraagt van het bedrag der door de voorggelegde bescheiden behoorlijk vastgestelde verrichtingen. In die voorwaarden is deze ambtshalve aanslag uitermate moeilijk toe te passen, vermits het gevorderde bewijs slechts door een rechtstreekse methode van aankoop door een agent van het bestuur kan worden geleverd. Het is haast uitgesloten dat zij in die vastgestelde proefperiode kan worden herhaald.

Derhalve is nu bepaald geworden dat voor de weelde-taxe verschuldigd ter gelegenheid van de verkoop aan de verbruiker, de inschrijving van een enkele verrichting in de boekhouding of de melding van een onjuiste prijs het bestuur zal machigen over te gaan tot een ambtshalve aanslag.

Er komt nog bij dat voor de voorwerpen onderworpen aan deze taxe bij de verkoop aan de verbruiker en die door koninklijk besluit zullen aangeduid worden, een minimum belastbare grondslag zal worden vastgesteld door de Minister van Financiën.

Ten slotte wordt ook om het toezicht op de betaling der weelde-taxen verschuldigd bij de verkoop door de fabrikant of bij de invoer te vergemakkelijken, voor nader door de Regering te bepalen producten de verplichting opgelegd aan fabrikant, invoerder, of elke andere persoon, deze producten van een bandje, een loodje of een welkdanig merk ook, te voorzien.

Het zijn alle maatregelen die voor doel hebben de ontduiking, waarvan hoger sprake, onmogelijk te maken. Men schat dat de voorziene verhoging van

tous les articles de luxe dans ces deux catégories est déterminée par arrêté royal.

En outre, un taux nouveau de 12 % est établi pour certains objets dont l'achat constitue une dépense de luxe particulièrement caractérisée. Le Gouvernement qui est autorisé par l'article 84 du code des taxes assimilées au timbre à régler, par arrêté royal, la classification en matière de taxe de luxe, a l'intention de faire application de ce taux de 12 % aux voitures automobiles de luxe (celles de 19 HP. et plus) aux yachts et aux avions personnels. Personne ne contestera qu'il s'agit en l'occurrence de dépenses qui revêtent ce caractère de luxe.

Le Gouvernement désire également accentuer, par de nouvelles mesures, la répression de la fraude, qui pour cette taxe ne peut pas toujours être combattue efficacement au moyen des dispositions actuellement en vigueur. Cette mesure est d'autant plus nécessaire que la fraude, qui se pratique sur une large échelle, en cette matière, favorise la concurrence déloyale de certains commerçants peu scrupuleux. Certaines marchandises se vendent sans acquittement de la taxe pour d'autres, notamment les automobiles d'occasion la taxe est payée sur des bases qui restent largement en dessous des prix réels.

Comme le dit l'exposé des motifs, l'administration peut procéder à la taxation d'office en vertu de la législation en vigueur, lorsqu'elle parvient à établir que, pour une période de deux mois, des opérations n'ont pas été inscrites par un commerçant dans son facturier, et que le montant de ces opérations s'élève à plus d'un dixième du montant des opérations dûment accusées par les documents produits. Dans ces conditions, cette taxation d'office est fort difficile puisque la preuve requise ne peut être produite que par la méthode d'un achat direct par un agent de l'administration. Il est presque exclu que ces achats puissent se répéter au cours de cette période-témoin.

C'est pourquoi il est stipulé qu'en matière de taxe de luxe due lors de la vente au consommateur, à défaut d'inscription d'une seule opération dans les livres comptables ou l'indication d'un prix inexact, l'administration est autorisée à procéder à la taxation d'office.

A cela s'ajoute que, pour les objets soumis à cette taxe lors de la vente au consommateur et à désigner par arrêté royal, une base imposable minimum sera fixée par le Ministre des Finances.

Enfin, en vue de faciliter le contrôle du paiement de la taxe de luxe due sur la vente, par le fabricant ou par l'importateur, de produits à désigner plus spécifiquement par le Gouvernement, le fabricant, l'importateur ou toute autre personne seront mis dans l'obligation de munir ce produit d'une banderette, d'un plomb ou d'une marque quelconque.

Toutes ces mesures ont pour but de rendre impossible la fraude fiscale dont question ci-dessus. On estime que la majoration prévue de la taxe de luxe rappo

de weeldetaxe jaarlijks omtrent 300 miljoen zal bedragen en voor het halve jaar dat nog rest, dus, de helft daarvan.

De taxes op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens is in Augustus 1947 verdubbeld geworden. Waar deze verhoging ongetwijfeld weeldeuitgaven betreft, komt zij onvoldoende voor en lijkt het billijk dat de bedragen dezer taxe welke in 1933 respectievelijk 700 frank bedroegen voor een gewone verlofbrief, 500 frank voor de verlofbrieven geldig alleen op Zondag en 175 frank voor de jachtvergunningen, thans verviervoudigd worden. Een verdubbeling van de coëfficiënten was andermaal in 1917 vastgesteld.

Het eerste artikel voorziet de verhogingen van de weeldetaks zoals hiervoren werd aangeduid.

De artikelen 2 en 3 stellen de wijziging voor van de van kracht zijnde wetgeving tot verscherping der controle en beteugeling der misbruiken.

Artikel 4 voorziet de verhoging van de taxe op de verlofbrieven voor het dragen van wapens, enz.

Het artikel 5 bekrachtigt eenvoudig, overeenkomstig de geldende bepalingen van artikel 84 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, van artikel 31 van het besluit van de Regent van 23 Juni 1917, dat de vliegtuigen, watervliegtuigen, enz., die aangekocht worden door personen welke geen uitbaters zijn van gemachtigd vervoer te lucht of vlieg-scholen, aan de weeldetaks onderworpen zijn.

..

Een lid heeft voorgesteld de laatste paragraaf van artikel 2 weg te laten, waarvan de toepassing volgens hem tot de meest volstreckte administratieve willekeur kan leiden.

De ambtshalve aanslag kan geschieden voor gans het tijdvak gaande tot aan de datum van verjaring, d. i. vier jaar, en daartoe zal het bestuur alleen moeten bewijzen dat één enkele verrichting onvrijwillig of vrijwillig niet werd ingeschreven, overeenkomstig de wettelijke voorschriften, of het op een onjuiste wijze is geworden. Wat nog erger is, in dat geval staat voor de belastingplichtige geen beroep bij de rechtbanken open.

Er werd hem geantwoord dat, in strijd met hetgeen hij denkt, beroep principieel mogelijk is. Het lid houdt zijn mening staande.

Het amendement werd met 10 tegen 3 stemmen, bij 2 onthoudingen, afgewezen.

Een ander lid zou wensen, dat het recht van verhaal van de administratie, bij vermoeden van wanbetaling der belasting, worde beperkt.

De Commissie is van mening dat dit niet thuisloort in het bestek van het onderhavig ontwerp.

En lid meent dat de voorgestelde belastingverhogingen de levensduurte voorzeker zullen doen stijgen. Heel wat artikelen, voegt hij eraan toe, die als weeldevoorwerpen worden belast, hebben geen weelde-karakter, maar zijn noodwendig voor het voldoen aan normale behoeften : b. v. handschoenen, speelgoed, reisartikelen, enz.

Om die reden zal hij de wet niet goedstemmen.

tera annuellement environ 300 millions et par conséquent, pour le semestre encore à courir, environ la moitié de cette somme.

La taxe sur les permis de port d'armes de chasse a été doublée en août 1947. Cette majoration se rapportant sans aucun doute à des dépenses de luxe, elle semble insuffisante et il ne serait que juste que les montants de cette taxe qui, en 1933, s'élevaient respectivement à 700 francs pour un permis ordinaire, à 500 francs pour les permis valables le dimanche seulement et à 175 francs pour les permis de chasse soient actuellement quadruplés, c'est-à-dire que le coefficient fixé pour 1947 soit une nouvelle fois doublé.

Le premier article prévoit la majoration de la taxe de luxe comme prévu ci-dessus.

Les articles 2 et 3 proposent de modifier la législation actuellement en vigueur en vue de renforcer le contrôle et la répression des abus.

L'article 4 prévoit la majoration de la taxe sur les permis de port d'armes, etc.

L'article 5 consacre purement et simplement, conformément aux dispositions de l'article 84 du code des taxes assimilées aux timbres et à l'article 31 de l'arrêté du Régent du 23 juin 1947, que les avions, les hydravions, etc., acquis par des personnes n'exploitant pas une ligne de transport aérien ou une école d'aviation autorisées, seront soumis à la taxe de luxe.

..

Un membre a proposé de supprimer le dernier paragraphe de l'article 2, qui d'après lui, peut dans l'application conduire à l'arbitraire administratif le plus absolu.

La taxation d'office pourra se faire pour toute la période allant jusqu'à la date de la prescription, c'est-à-dire quatre ans; et, pour cela, l'administration devra uniquement établir qu'une seule opération n'a pas été inscrite, involontairement ou volontairement, conformément aux prescriptions légales, ou l'aura été d'une façon inexacte. Et ce qui est plus grave encore, le contribuable en ce cas, n'aura pas de recours devant les tribunaux.

Il lui a été répondu que contrairement à ce qu'il pense, ce recours en principe est possible. Le membre maintient son opinion.

L'amendement a été rejeté par 10 voix contre 3 et 2 abstentions.

Un autre membre voudrait voir limiter pour l'administration le droit de récupération, par présomption de taxes supposées non-payées.

La Commission est d'avis que ceci ne rentre pas dans le cadre du présent projet.

Un membre est d'avis que les augmentations de taxes proposées ne peuvent manquer de faire hausser le coût de la vie. Pas mal d'articles, ajoute-t-il, taxés comme objets de luxe ne le sont nullement, mais sont nécessaires à la satisfaction de besoins normaux : gants, jouets, articles de voyage, etc., par exemple.

Pour cette raison, il ne votera pas la loi.

De Minister heeft er de Commissie op gewezen dat hij in de Kamer heeft verklaard — en hij is bereid zulks in de Senaat te herhalen —, dat de Regering de classificaties inzake weeldebelastingen aan een herziening zal onderwerpen.

..

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft het ontwerp goedgekeurd met 91 tegen 24 stemmen en 3 onthoudingen.

Het ontwerp werd door uw Commissie met 11 tegen 2 stemmen en 3 onthoudingen goedgekeurd.

Het verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
CYR. VAN OVERBERGH.

De Voorzitter,
H. VOS.

Le Ministre a signalé à la Commission qu'il a déclaré à la Chambre — et il est prêt à le répéter au Sénat — que le Gouvernement soumettra à révision les classifications en matière de taxe de luxe.

..

La Chambre a voté le projet par 91 voix contre 24 et 3 abstentions.

Il a été adopté par votre Commission par 11 voix contre 2 et 3 abstentions.

Le rapport a été approuvé à l'unanimité des voix.

Le Rapporteur,
CYR. VAN OVERBERGH.

Le Président,
H. VOS.